

1658

- balladen om Bornholms befrielse.

En country-teaterkoncert.

Med tekst af

Jens Svane Boutrup

Musik af div.

Bornholms Teater

Version 5

2020

"Country music is three chords and the truth" – Harlan Howard

Note om stykket:

I virkeligheden er det ikke et teaterstykke. Det er snarere en form for varieté-inspireret koncert med en gennemgående handling. Vi kan jo kalde det en country-teaterkoncert.

Satiren ligger i valget af melodier og i country-rammen. Man behøver altså ikke gøre en ekstra indsats for at det bliver sjovt eller gakket. Snarere handler det om at gå ind i de enkelte tekster og synge/opføre dem for pålydende. Selvom de også er komiske, så er der en ægte kerne i dem, som skal tages alvorligt.

Skuespillerne er hele tiden skuespillerne. Rollerne i sangene kan tages af og på som masker og kan spilles af alle.

På samme måde er fortælleren en roterende rolle. Dvs. alle kan være fortæller alt efter hvad der gi'r det bedste flow. Hele ensemblet er et band – uden forsanger.

Og endelig handler det om at søge kontakt med publikum, være tilstede sammen med dem og give den fuld gas! Det er hele formålet.

Fortæller:

Kære publikum! Velkommen til. Dejligt at se jer! Vi kommer fra Bornholms Teater. Vi skulle egentlig have spillet musikforestillingen FISK om fiskeriets storhed og fald på Bornholm. Men - som I ved – blev vi ramt af en virus her til lands, og forestillingen er udskudt til næste år. Så har I det at glæde jer til!

Men - når I nu ikke kan komme til os, så må vi jo komme til jer. Derfor fremfører vi i dag 1658 – Balladen om Bornholms Befrielse - i den næste times tid.

Den dramatiske historie om dengang Bornholm med ét blev svensk, og om hvordan en gruppe bornholmske frihedskæmpere med list – og med lidt held – fik befriet øen og gjort den dansk igen.

Det er historien om de få helte, der satte sig op mod overmagten - og sejrede. Ligesom i en rigtig god western. Det er historien om dengang Bornholm var ligesom det vilde vesten...

Sæt jer godt tilrette, fold ørerene ud, og rigtig god fornøjelse. Det hele begyndte i året 1658 da Frederik 3. var konge i Danmark...

Kom og hør en lille sang

"Ballad of a Teenage Queen" - Johnny Cash

Kom og hør en lille sang, som fortæller om dengang,

Da Bornholm blev tabt i krig'n, og Kong Fred'rik var til grin.

- Og Kong Fred'rik var til grin –

Det er længe sid'n, såmænd, og nu synger vi, min ven –

Så du husker det igen.

- Ja, nu synger vi, min ven – så du husker det igen.

Sverig's Gustav han var kvik, Danmarks Fred'rik han var ik',

Og Bornholm blev Sorteper, da han sku' kapitulér',

- Da han sku' kapitulér' -

"Skriv du her med blæk og pen, at Bornholm er svensk, min ven –

Og bli'r aldrig dansk igen."

- Ja, Bornholm er svensk, min ven – og bli'r aldrig dansk igen.

På Bornholm var det et chok, og i nødden, nok et gok,

For man havde vær't forfulgt, først af pest og så af sult,

- Først af pest og så af sult –

Og nu sku' bornholmske mænd, i den svenske hær, min ven –

Og hvor sku' de sejles hen?

- Ja, nu sku' bornholmske mænd, i den svenske hær, min ven –

Og der sku' betales skat, det var ikke til debat,

Kong Carl Gustav han var stejl, og det var hans største fejl,

- Ja, det var hans største fejl -

Vågn nu op, bornholmersvend, du må gå til kamp, min ven,

Så Bornholm bli'r dansk igen.

- du må gå til kamp, min ven, så Bornholm bli'r dansk igen.

Så nu synger vi en sang, som fortæller om dengang.

Her er mod og list og strid, i den næste times tid.

- i den næste times tid -

Håber du vil nyde den, - prøv at synge med, min ven,

Så Bornholm bli'r dansk igen.

Håber du vil nyde den, - prøv at synge med, min ven,

Så Bornholm bli'r dansk igen.

Fortæller:

Bornholm bliver altså tabt til svenskerne ved Roskildefreden, og der går flere måneder førend man får noget at vide på Bornholm. Der kom jo ikke skib hver dag. Men en dag ud på foråret ankommer den svenske kommandant Johan Prinzenskjold – eller Printzenskjöld, som det rigtigt hedder – men vi kalder ham Prinzenskjold. Der er nemlig ikke så mange DANSKE ord der rimer på Printzenskjöld. Så altså – Prinzenskjold; svensk krigshelt, der har reddet den svenske konges liv, i en af datidens utallige krige – ankommer til Bornholm og overtager styringen af øen. Med sig har han ca. 120 soldater, krudt og geværer, kone, fire børn og hans elskede maracas. Hans hovedkvarter bliver naturligvis: Hammershus.

Hammershus

“House of the Rising Sun” - The Animals

Der står en borg på klippen, ret op mod havets brus,
Den kaldes Østersøens skræk, den hedder Hammershus.

Her lever øens hersker, den svenske Prinzenskjold,
Fra Rutsker og til Persker sogn, er alle i hans vold.

Men Hammershus er gammel, og fæstningen er svag,
For murene er væltet, og tagene blæst af.

Soldaterne har tyndskid, og maden sma'er af hø,
For vinteren er hård og kold, et usselt sted at dø.

Men Prinzenskjold er hårdfør; han sværger denne ed:
Bornholm er del af Sverig' nu, for tid og evighed.

Ja, der står en borg på klippen, ret op mod vindens sus,
Dér bor nu hele øens skræk, i ly på Hammershus.

Fortæller:

Bornholmere fra hele øen bliver nu indkaldt til møde i Rønne, så Prinzenskjold kan danne sig et overblik over øens åndelige og materielle tilstand. Hvad er det egentlig for en ø han skal bo på? Og hvad er det egentlig for et folk han skal herske over? Købmænd, embedsmænd, præster, fogeder og andet godtfolk bliver samlet, og får foretræde for kommandanten. Men de er nu også meget spændte på at møde den nye kommandant. For de havde mange vigtige ting at tale med ham om...

Jeremiaden

"Teddybjørn" - Peter Belli

Det var en smuk, smuk forårsdag og fuglene sang,
Den dag, da bornholmerne mødte kommandanten den allerførste gang;
Der var mange der var urolige for hvad der nu sku' ske,
Men det sku' kommandanten naturligvis ikke ha' at se;
De tog mod til sig, skød brystet frem, klar til at tale deres sag,
For de vidste allesammen, at det ville blive en lang og anstrengende dag.

Den første var landsdommeren, som kom med et klagende støn,
Han havde længe haft det virkelig hårdt og ønsked' sig lidt mer' i løn;
Så kom alle herredsfogederne, der meget gerne ville ha' fri,
Fordi arbejdet var alt for besværligt og ikke rigtig noget de' ku li';
Og præsterne beklagede sig over bøndernes manglende respekt,
Og hvis kommandanten ku' hjælpe dem med dét, ville det være helt perfekt.

Rønneboerne kom nu frem på række med en strålende idé,
At bygge en storhavn ved byen - det var lige dét, der sku' til;
Men folkene fra Nexø mente nu nok at det ville gøre mere gavn,
Hvis deres smukke by blev hjemsted for den nye havn;
Det havde de i øvrigt også foreslået den danske landshøvding i fjor

Men Prinzenskjold kiggede bare på dem og sagde disse ord:

”Alle I fine herrer har talt længe og skal nu få ren besked;
I skal se at komme til Malmø og aflægge en troskabs-ed;
Til den svenske Carl Gustav 10., som fra nu af skal bo i jeres hjerter,
- det er altså noget vigtigere end jeres brok og lommesmarter;
Kongen har godt nok ikke selv tid til at komme og være med,
Men han sender Corfitz Ulfeldt, som I så kan knæle for i hans sted.”

Der gik en isnen gennem den samlede flok,
Vi har taget venligt imod, men nu kan altså det være nok;
Harmen var ved at gå ud over alle bredder:
”Vi knæler fankeme ikke for en landsforræder!”
Men kommandanten havde rigtig fået tungen på gled,
Og han sluttede triumferende af med denne nådesløse besked:

”Kongen af Sverige har brug for jeres soldater,
Til vigtige hovedroller i hans krigs-teater;
Derfor udskriver vi nu 350 af jeres unge, stærke mænd,
Til at kæmpe for Sveriges ære – er I med på den?”
Folk stirrede stumme på kommandanten, dirrende i indre protest –
”Det er jo næsten alle mand på øen – resten var døde i den store pest...”

Fortæller:

Blot fire år tidligere, i 1654, blev Bornholm ramt af den værste pest i mands minde. En tredjedel af den bornholmske befolkning bukkede under for den frygtelige sygdom, og der fulgte misvækst og sult. Det fortælles, at folk selv gik op til kirkegårdene for at lægge sig til at dø, for at skåne familien og de nærmeste...

Pesten i 54

“Nobody knows the trouble I’ve seen” - The Dixie Hummingbirds

Pesten brød ud – i ’54.

Pesten brød ind – i ’54.

Pesten brød ned – i ’54.

Gud han tog os hjem.

Hver tredje mand, hvert tredje barn.

Gud han tog os hjem.

Hver tredje kvinde, hvert tredje barn.

Gud han tog os hjem.

Pesten brød ud – i ’54.

Pesten brød ind – i ’54.

Pesten brød ned – i ’54.

Gud han tog os hjem.

Ingenting at gøre, ingen ku’ forstå,

At døden den var kommet, slog ned på må og få,

Listed’ ind om natten, når døren stod på klem,

Gik fra hus til hus, ramte alle hjem.

Pesten brød ud – i '54.

Pesten brød ind – i '54.

Pesten brød ned – i '54.

Gud han tog os hjem.

Pesten brød ud – i '54.

Pesten brød ind – i '54.

Pesten brød ned – i '54.

Gud han tog os hjem.

Gud han tog os hjem.

Gud han tog os hjem.

U-uh-uh-uh.

U-uh-uh-uh.

Amen.

Fortæller:

Bornholmerne havde nok at kæmpe med, og udsigten til at næsten alle unge mænd på øen skulle trække i svensk uniform og kæmpe for den svenske konge i udlandet - det var for meget. Noget måtte der gøres!

Og her er det passende at præsentere vores tre bornholmske helte:

Povl Anker – præst i Hasle og Rutsker. Med sine kirkeklokker er han frihedskampens analoge kommandocentral...

Jens Kofoed – Militærmand med en blakket fortid. Iskold og hjernen bag hele operationen...

Villum Clausen – Købmand i Rønne. Manden, der ved et tilfælde får en hovedrolle i Bornholms befrielse...

Og her er hvad der videre skete...

Hasle

"Jackson" - Johnny Cash/June Carter

Hvorfor har vi ikke sagt stop før? Hvorfor går vi ik' til sag'n?

Vi må begynde et oprør, men først så skal vi lægge en plan;

Vi ta'r til Hasle – kom alle gode mænd,

Vi ta'r til Hasle – nu står vi sammen igen.

Så – op med hagen – vis mandsmod, her skal handles uden frygt!

Povl Anker, Villum Clausen og Jens Kofoed – Vi er alle mænd af kløgt;

Brug ho'det i Hasle – det' en hemlig klub,

Brud ho'det i Halse – vi gør os klar til kup!

Vi må ha' fjernet den tidsel, den skal trækkes op med rod,

Vi ta'r kommandanten som gidsel, så der ikke spildes blod,

Vi ta'r ham i Hasle, når han er ude på tur,

Vi ta'r ham i Hasle, og sætter ham i bur.

Så kan vi indtage borgen, og svenskerne kan få betalt,

For nu er vi hævet over loven, og ingenting kan gå galt!

Vi venter i Hasle – på kommandantens ridt,

Vi venter i Hasle – indtil vi ser vores snit.

Ja, hvorfor har vi ikke sagt stop før? Hvorfor går vi ik' til sag'n?

Vi må begynde et oprør, og nu har vi lavet en plan;

Vi ta'r til Hasle – kom alle gode mænd,

Vi ta'r til Hasle – nu står vi sammen igen.

Fortæller:

Nu er planen altså lagt. Men inden vi går videre har vi en meddelelse fra en af vore sponsorer:

REKLAMEBLOK 1

Tilbage til Hasle. Og derfra til Hammershus. For her sidder Prinzenskjold. Han ved naturligvis ingenting, og er i øvrigt fuldstændig frygtløs. Men han har på fornemmelsen at det er noget i gære. Så han har skrevet til den svenske konge efter forstærkninger, og nu skulle de endelig være på vej. Selvtilliden er i top, og en dag rider han ud fra slottet for at opkræve skatter og for at høre nyt om forstærkningerne som er på vej til Rønne. Men det skulle han aldrig have gjort...

Prinzenskjold

"Flaming Star" - Elvis Presley

Højt til hest, rider Prinzenskjold,
Ja, Prinzenskjold, alene mod Rønne,
Uden frygt, rider Prinzenskjold,
Han ved præcis – hvad han vil ha'.

Prinzenskjold, skæbnen venter dig, Prinzenskjold,
Prinzenskjold, døden henter dig, Prinzenskjold,
Der er ingen her der vil frede dig,
Der er ingen her der kan redde dig,
Prinzenskjold – Prinzenskjold.

Nu' det nok, tænker Prinzenskjold,
Jeg kræver dét, der tilhører kongen,
Og jeg står fast, hvisker Prinzenskjold,
Så må det gå, som det kan gå.

Prinzenskjold, skæbnen venter dig, Prinzenskjold,
Prinzenskjold, døden henter dig, Prinzenskjold,
Der er ingen her der vil frede dig,

Der er ingen her der kan redde dig,
Prinzenskjold – Prinzenskjold.

Uanmeldt, kommer Prinzenskjold,
Og stopper hos borgmester'n i Hasle,
og inden nog'n, får standset Prinzenskjold,
Så er han vid're som et lyn.

Prinzenskjold, skæbnen venter dig, Prinzenskjold,
Prinzenskjold, døden henter dig, Prinzenskjold,
Der er ingen her der vil frede dig,
Der er ingen her der kan redde dig,
Prinzenskjold – Prinzenskjold.

Nu kommer de, i røven på Prinzenskjold,
I fuld galop, på vej ind mod Rønne,
De satser alt, i kampen mod Prinzenskjold,
For at Bornholm kan sættes fri.

Prinzenskjold, skæbnen venter dig, Prinzenskjold,
Prinzenskjold, døden henter dig, Prinzenskjold,
Der er ingen her der vil frede dig,

Der er ingen her der kan redde dig,

Prinzenskjold.

Fortæller:

En lille gruppe med Jens Kofoed i spidsen ankommer forpustede til Rønne. De ser Prinzenskjolds hest foran borgmesterens hus. De prøver at få vejret. Der er ingen tid at spille. Povl Anker står ved kirkeklokkerne, klar til at kalde Bornholms bondehær sammen; Villum Clausen står vagt på gadehjørnet og Jens Kofoed tager en dyb indånding. Scenen er sat. Det er nu eller aldrig...

Bornholmian Rhapsody

"Bohemian Rhapsody"- Queen

Her står Jens Kofoed - han sparker døren ind,
Og kommandanten – han bli'r ta'ed ved sit vingeben.
Hiver ham ud – på gaden med vold og magt:
Og Villum Clausen, han står og holder vagt,
Han har pistolen klar, munden tør;
Han har aldrig brugt den før;
Prinzenskjold han flygter, Villum ser ham løbe forbi – forbi

(Bang!)

Villum synger:

Kofoed, jeg skød en mand,
Spændte hanen – skuddet lød,
Lige i øjet – nu' han død.
Kofoed, det' noed rigtig lort,
Jeg kan ikke helt forstå hvad jeg har gjort.

Kofoed, uh-uh-uh,
Det hele er min fejl,

Jeg ville bare ha' ham til at stoppe,
Men han løb, for sit liv – og jeg er blevet morder...

Kofoed synger:

Villum, kom her, min ven,
Du har ikke slået ihjel - du har bar' forsvar'd dig selv,
Villum, tag dig sammen, og hør så her;
Du' en rigtig helt – lig' meget hvad der sker.

Villum, uh-uh-uh,
Gå nu bar' din vej,
Der' ikke mer' at gøre for dig i dag.

(Banjosolo)

Jeg ser en lille silhuet af en plan,
Hammershus! Hammershus! De må ikke få færten –
Af alt hvad der hændte, vi kan ikke vente – her
Vi må skynde, vi må skynde,
Vi må skynde, vi må skynde,
Vi må skynde os afsted.
Vi ta'r afste-e-e-ed.

Vi skal ha' samlet, dem der vil kæmpe,
Vi skal ha' samlet, alle til frihedskamp,
Der, som en hær, kan ta' op til Hammershus.

Unge mænd, gamle mænd;

Vil I komme med?

Povl Anker – Nu – Lad kirkeklokkerne – Ringe nu!

Povl Anker – Lad kirkeklokkerne – Ringe nu!

Povl Anker – Lad kirkeklokkerne – Ringe nu!

Kirkeklokkerne – Ringe nu!

Kirkeklokkerne – De ringer nu-uh-uh-uh

Nu, nu, nu, nu, nu, nu, nu!

Åh Povl Anker, Povl Anker – Povl Anker du er go'!

Til Hammershus – nu er svenskernes tid forbi – forbi – forbi!

Hvis I tror I ka' stop' os, så ka' I tro nej!

Nu er alle bornholmerne nemlig på vej!

Åh alle – ja, nu kommer de alle,

Nu er vi på vej; Bornholmerne de er på vej.

(Banjo)

Uh-uh, åh ja, åh ja.

Ingenting at miste, vi vil være fri.

Ingenting at miste, ingenting – hvis ik' vi er fri:

Op til Hammershus nu....

(Kirkeklokke: DONG)

Fortæller:

I nattens mulm og mørke samles den bornholmske bondehær ved Rutsker Kirke hvor Povl Anker er præst. Kirkeklokkerne har kaldt dem til samling fra alle øens sogne. I den bidende frost drager de mod Hammershus.

Bornholmerne er i undertal og dårligt bevæbnede. De vil for alt i verden undgå at komme i åben kamp med de svenske soldater. Nu gælder det om at holde hovedet koldt...

Aldrig Miste Modet

"The Gambler" - Kenny Rogers

På en kold vintermorgen,
Bag en bakke, tæt ved borgen,
Samles de bornholmske mænd,
For at gøre sig parat;
Fra gårdene ved Klem'sker,
Fra Rønne og fra Rutsker,
Fra Nyker og Åkirkeby,
Er de kommet i en fart.

De er nået frem til målet,
De varmer sig ved bålet,
For det næste de skal gøre,
Det skal gøres med forstand;
De sætter sig og taler,
Mens sneen stille daler;
Hvordan kan borgen indtag's
Uden at miste alle mand?

Ing'n plads til at fejle,
For klipperne er stejle,
Kanonerne er klar til kamp -
Soldaterne på vagt;
Ingen tid at spille,
Hvor gerne de end ville,
Så er der ingen måde,
Hammershus kan ta's med magt.

Du må aldrig miste modet,
Ikke tabe ho'det,
Brug hver en mulighed
For at undgå krig.
Selv den stærkeste fjende,
Kan ikke altid vinde,
Den klogeste vil stå tilbag',
Når kampen er forbi.

Men så kommer idéen,
Mens de sidder dér i sneen;
"Vi gi'r dem en besked, der siger,
At vi har Prinzenskjold;

Og hvis han skal leve,
Skal de forlade borgen,
Og lægge deres våben ned,
- Uden forbehold.”

En rytter finder frakken,
Fra Prinzenskjolds kadaver;
Han ta’r den på og rider langsomt,
Op på bakkens top;
Alle mand på borgen,
De kigger på hinanden,
Skal vi gå til angreb eller
- Skal vi gi’op?

Du må aldrig miste modet,
Ikke tabe ho’det,
Brug hver en mulighed
For at undgå krig.
Selv den stærkeste fjende,
Kan ikke altid vinde,
Den klogeste vil stå tilbag’,
Når kampen er forbi.

Du må aldrig miste modet – miste modet

Ikke tabe ho'det – tabe ho'det

Brug hver en mulighed

For at undgå krig.

Selv den stærkeste fjende,

Kan ikke altid vinde,

Den klogeste vil stå tilbag',

Når kampen er forbi.

Du må aldrig miste modet,

Ikke tabe ho'det,

Brug hver en mulighed

For at undgå krig.

Selv den stærkeste fjende,

Kan ikke altid vinde,

Den klogeste vil stå tilbag',

Når kampen er forbi.

Fortæller:

Og apropos den klogeste, så har vi en meddelelse fra en af vore sponsorer:

REKLAMEBLOK 2

Og nu tilbage til Hammershus: Hvad skal svenskerne gøre? Kommandanten er taget som gidsel og næstkommanderende er væk. De svenske soldater rundt omkring på øen er taget til fange. Der er ingen der ved hvordan kanonerne virker. De er helt alene.

En trommeslager kommer op til borgen med et ultimatum. Enten overgiver I jer med det samme – eller også bliver Prinzenskjold slået ihjel!

Men kan de virkelig overgive sig uden videre?

Alle vender sig mod Prinzenskjolds hustru – Fru Anna Hård...

Kæmp for din mand

"Stand By Your Man" - Tammy Wynette

Det' rigtig svært at være kvinde,
Når man er fuld af kærlighed;
Når ham du elsker, han er rebelsk og,
Vil vær' sin egen lykkes smed.

Og jeg har fulgt ham over havet,
Men, hvad sku' vi på den her ø?
De' ikke men'sker – Og de hader svensker'!
De ønsker alle han skal dø.

Kæmp for din mand! Det' kærlighed'n, der tæller,
Det' nu, det enten/eller,
Det' nu, det rigtig gælder,

Kæmp for din mand! Vis verden at du elsker,
Tro på, hvad kærligheden kan,
Kæmp for din mand.

Kæmp for din mand! Vis verden at du elsker,

Tro på, hvad kærligheden kan,

Kæmp for din mand!

Fortæller:

Bornholmerne udenfor venter og venter: Har de slået trommeslageren ihjel?

En uskyldig, der bare skulle overgive en besked?

(Trommekaos)

Nej, han er bare blevet godt beværtet, og er for fuld til at gå tilbage og give svar til frihedskæmperne.

Men det ved de jo intet om...

Situationen er højspændt. Det er som om tiden står stille...

Hammershus Fald

“Man of Constant Sorrow” – The Soggybottom Boys

Tiden går i stå og alle venter,
Vindebroen den går ned.
Langsomt går de frem med bøssen hævet,
Mens de ta’r bad i angstens sved.
(Mens de ta’r bad i angstens sved.)

Ingen går til kamp, nu har de vundet,
Og borgens frue, har gi’ed fortabt,
Tårer triller ned, af hendes kinder,
For hendes mand er blevet dræbt.
(For hendes mand er blevet dræbt)

Hun og hendes børn, bli’r arresteret,
Der sættes vagt, ved hendes dør,
Folk de myldrer ind og plyndrer borgen,
Men hende er, der ingen der rør.
(Men hende er der ingen der rør)

Alle vender blikket mod Jens Koføed:

Hvad skal der ske? Hvad gør vi nu?

Havet det er fuld af svenske skibe,

Nu er det om at være snu.

(Nu er det om at være snu)

Vi må afsted endnu i aften,

Vi sætter sejl mod København,

Kongen må beskytte os mod fjenden,

Så vi bliver fri, I Jesu Navn.

(Så vi bliver fri, I Jesu Navn)

(Så vi bliver fri, I Jesu Navn)

(Så vi bliver fri, I Jesu Navn)

Fortæller:

Jens Kofoed, sekunderet af de bornholmske helte, beholder kommandoen over Hammershus, mens delegationenen endelig er på vej til København. De ved slet ikke hvilken alvorlig knibe resten af Danmark er i. Svenskerne har indtaget hele landet og har nu omringet København, som stædigt holder stand. Så Kong Frederik har virkelig brug for gode nyheder...

Dansk Igen

"Islands in the Stream" - Dolly Parton/Kenny Rogers

Danmark er belejret af den svenske hær,

Kongen er alene og hans militær,

Presset helt i bund –

Skibet det er godt på vej.

Pludselig går der bud og kongen får et chok;

- Fra Bornholm, der kommer der en flok,

De vil tale med dig –

Skibet det har lagt til kaj.

Vi har fået nok, af det svenske herredømme,

Og vi vil kun ét, i vores drømme der vil

Vi være danske - igen,

Ja, vi vil være danske – igen.

Det' en lille ø, i det store hav,

Leve frit igen, det' vor's en'ste krav,

Tag os hjem til dig, i din trygge favn,

Så kan vi blive danske – igen.

Vi kan end'lig blive danske – igen.

Frederik den tredje han bli'r rigtig glad:

Tænk at få Bornholm serveret på et fad!

Og han ta'r venligt imod –

”For gaven takker Jeg og vor Gud Dem.”

Alle frihedskæmperne får hver en gård,

- En bid at spise og en lille tår,

Mens de skåler og si'r –

Nu' der end'lig sol over Gudhjem.

Hele København, de flager og de fester,

Og fejrer hele dag'n med deres gæster som jo

End'lig er danske – igen,

Nu er de blevet danske – igen.

Det' en lille ø, i det store hav,

Leve frit igen, det' vor's en'ste krav,

Vi vil hjem til dig, i din trygge favn,

Og nu er vi blevet danske – igen.

Vi er end'lig blevet danske – igen.

(Kazoo – orkester)

Dansk igen

(Kazoo – orkester)

Åh, vi er blevet danske nu igen.

Det' en lille ø, i det store hav,

Leve frit igen, det' vor's en'ste krav,

Vi vil hjem til dig, i din trygge favn,

Og nu er vi blevet danske – igen.

Vi er end'lig blevet danske – igen.

Det' en lille ø, i det store hav,

Leve frit igen, det' vor's en'ste krav,

Vi vil hjem til dig, i din trygge favn,

For nu er vi blevet danske – igen.

Vi er end'lig blevet danske – igen.

Det' en lille ø, i det store hav,

Leve frit igen, det' vor's en'ste krav,

Vi vil hjem til dig, i din trygge favn,

For nu er vi blevet danske – igen.

Vi er end'lig blevet danske – igen.

Fortæller:

Den 29. december 1658 blev Bornholm dansk igen og har været det lige siden. Vi er næsten i mål med vores historie og vi mangler bare at få heltene hjem, så vi kan få sluttet ordentligt af.

Hvis I har nydt det bare halvt så meget som os, ja, så har vi nydt det dobbelt så meget som jer! Tak fordi I kom og lyttede med. Pas godt på jer selv, kom godt hjem og tak for i aften.

Sangen om Solskinsøen

“Keep on the Sunny Side” – The Whites

Det blev nytår og heltene tog hjem,
Det var slut, der var ikke mer' at si',
Efter festen kom hverdag'n igen,
Men de hørte musikken indeni.

Sangen om solskinsøen, altid den om solskinsøen,
Livet på solskinsøen såmænd.
For historien den er go', selvom det ka' vær' svært at tro på
Hvad du hører på solskinsøen, min ven.

Det er såd'n der man sætter fjenden mat,
Det var modigt – og ikke uden held,
Det var David der ordnede Goliath,
Det' historien vi elsker at fortæl'.

Sangen om solskinsøen, altid den om solskinsøen,
Livet på solskinsøen såmænd.
For historien den er go', selvom det ka' vær' svært at tro på
Hvad du hører på solskinsøen, min ven.

Ja, Bornholm blev en del af Dannevang,

Efter kampen blev øen atter fri.

Vi har sunget den allersidste sang,

Den bornholmske ballade er forbi.

Sangen om solskinsøen, altid den om solskinsøen,

Livet på solskinsøen såmænd.

For historien den er go', selvom det ka' vær' svært at tro på

Hvad du hører på solskinsøen, min ven.

Sangen om solskinsøen, altid den om solskinsøen,

Livet på solskinsøen såmænd.

For historien den er go', selvom det ka' vær' svært at tro på

Hvad du hører på solskinsøen, min ven.

Hvad du hører på solskinsøen, min ven.

Fortæller:

Tusind tak.

Lad mig præsentere aftenens medvirkende endnu engang:

Christine, Hanne, Signe, Margit, Sune, Jonas, Michael, Mathilde, Joar,
Laura, Palle, Polle, Ruth og Sigurd.

Mens I nu forbereder jer på at gå hjem, så tænker I sikkert – hvad skete der egentlig med de bornholmske helte? Hvad var deres skæbne? Og hvordan blev de hyldet. Jo, det skal jeg sige jer. De fik alle tre opkaldt en færge efter sig. Og det kan vi en sang om. Endnu engang tak for iaften.

Tre Bornholmske Helte

“Barbara Allan” – Joan Bæz

Der' gået mange hundred år,
Og det er så længe siden,
Men der er tre, som vi forstår,
Burde være almenviden.

Jens Kofoed sejler nu i nord,
I Sverig's smukke vande,
Frem og tilbage uden ord -
Inderst inde må han bande.

Povl Anker ligger trygt i havn,
Hvis stormen pluds'lig rammer,
Så råber alle folk hans navn,
Og han hører vores jammer.

Og Villum Clausen er som før,
Sejler hurtigt – lidt vilkårligt,
Han vælter rundt blandt græske øer,
Mens de rejs'nde får det dårligt.

For hvis Bornholm det står for skud

Og hvis alt er ved at vælte,

Så ved vi, hvor vi skal ta' ud,

Efter tre bornholmske helte.

SLUT